# OFFICIUM
## PROPRIUM
# S. FRANCISCI
## DE PAULA

CONFESSORIS
ORDINIS MINIMORUM INSTITUTORIS
TOTIUS SICILIÆ REGNI
PATRONI PRINCIPALIS
Sub ritu Duplici Primæ Classis
Cum Octava

EX BULLA
PII VI.
Edita die 21 Novembris 1780
Approbatum a S. R. C. die 23 Jan. 1740.

CHA
RI
TAS



NEAPOLI MDCCCXLI.

EX TYPIS RAPHAELIS MIRANDA
Superiorum permissu.

*Dominica II. post Pasch.*

# FESTUM

# S. FRANCISCI

## DE PAULA

## CONFESSORIS,

Ordinis Minimórum institutóris.

*Duplex 1. Classis cum Octava.*

### AD VESPERAS.

*Antiphona.*

CHáritas facta est in corde ejus quasi ignis exæstuans: et verbum ipsíus quasi fácula ardébat, allelu.

*Psalmus 109.*

Dixit Dóminus Dómino meo:* Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion:* dominare in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum:* ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum:* Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas:* conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet :* proptérea exaltábit caput.

Ant. Cháritas facta est in corde ejus quasi ignis exæstuans : et verbum ipsíus quasi fácula ardébat, allel.

Ant. Ingréssus est fornácem succénsam nimis, et non tétigit eum omníno ignis, all.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo:* in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini :* exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Confésssio, et magnificéntia opus ejus:* et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus:* escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui:* virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hæreditátem Géntium:* ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi,* facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo:* mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus:* iní-

tium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum:* laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Ingréssus est fornácem succénsam nimis, et non tétigit eum omníno ignis, all.

Ant. Dedit ei Dóminus in mari viam, et inter fluctus sémitam firmíssimam, all.

Psalmus III.

Beátus vir, qui timet Dóminum:* in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus:* generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus:* et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis:* miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur, et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício:* quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus:* ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus:* non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi,* cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet:* desidérium peccatórum períbit.

Ant. Dedit ei Dóminus in mari viam, et inter fluctus sémitam firmíssimam, all.

Ant. Sústulit mórtuos ab ínferis de sorte mortis, in verbo Dómini, all.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum:* laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum:* ex hoc nunc et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum:* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus:* et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem,* et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus,* cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo,* matrem filiórum lætántem.

Ant. Sústulit mórtuos ab ínferis de sorte mortis, in verbo Dómini, allel.

Ant. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est, allel.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes:* laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus:* et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est, allel.

Capitulum.

1. Cor. 13

SI línguis hóminum loquar et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

O Fides toti domináta mundo!
O Dei puras imitáta flammas
Cháritas! O magnánimo Vir ambas
Péctore cláudens.

Ecce natúræ rata jura cedunt
Sponte Francísco: mánibus retráctat,
Ceu rosas, ignes: pede calcat undas
Mármoris instar.

Siste, ait, fornax ruitúra: siste
Currus o præceps: lapis at recéde,
Ac novo templo loca linque: parent
Omnia dictis.

Dum jubet; nullus licet ignis adsit,
Lampas ardéscit: gélida unda fervet.
Dum jubet; morbi genus omne denso
Agmine cedit.

Lingua, mens, proles, óculus, caénti
Auris et gressus rédeunt: coáctus
Prófugit Dæmon, cruciáta longum
Membra relínquens.

Ipsa mors nutum timet imperántis:
Nam quibus lucem rápuit, repénte
(Ille sic mandat) remeáre vitæ.

Cernit in auras.

Trínitas unus Deus, omnis Auctor
Et Dator doni, tibi, dum corónas
Usque Francísco tríbuis, perénnes
Sólvimus hymnos.
Amen.

℣. Pósuit húmilem Dóminus in sublíme, Allel.

℟. Et exaltávit caput ejus, Allel.

Ant. Mihi ómnium Sanctórum mínimo data est grátia hæc, sectári supereminéntem sciéntiæ charitátem Christi, et impléri in omnem plenitúdinem Dei, Allel.

Canticum B. M. V. Luc. 1.

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede: * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad

patres nostros, *Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Ant. Mihi ómnium Sanctórum mínimo data est grátia hæc, sectári supereminéntem sciéntiæ charitátem Christi, et impléri in omnem plenitúdinem Dei, All.

Oratio

DEus humílium celsitúdo, qui Beátum Franciscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue quæsumus, ut ejus méritis, et imitatióne promíssa humílibus præmia fœlíciter consequámur. Per Dóminum nostrum.

Comm. Dom. II. post Pascha.

Ant. Ego sum pastor óvium: ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ alleluja, alleluja.

℣. Mane nobíscum Dómine, allel.

℟. Quóniam advesperáscit, allel.

Oratio.

Deus qui in Fílii tui humilitáte jacéntem múndum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Domi.

## AD MATUTINUM.

Invitatorium.

C hristum Dóminum exaltántem húmiles,* V eníte adorémus, allel. Repetit. C hristum Dóminum exal-

tántem húmiles, veníte adorémus, Allel.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Christum Dóminum exaltántem húmiles, veníte adorémus, All.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes Deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte adorémus, All.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus veníte adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Christum Dóminum exaltántem húmiles, veníte adorémus, All.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Veníte adorémus, All.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non co-

gnovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Christum Dóminum exaltántem húmiles, veníte adorémus, All.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Am.

Veníte adorémus, All. Christum Dóminum exaltántem húmiles, Veníte adorémus, All.

Hymnus

GErmen o mirum stérilis paréntis,
Luce monstrátum súpera; tenéllum
Ne diú córpus lacerâre perge
Rupe sub arcta.

En Viri, quamvis júvenem, præóptant
Te sibi patrem: Duce te, nec horrent
Asperos calles: præeúntis addit
Glória vires.

Innocens, simplex, húmilis, poténtes
Te licet Reges venerèntur: ornet
Te licét signis Polus ipse, nulla
Tólleris aura.

Una te tollit vehe-ménte flamma
Cháritas; cœlo spatiáris, ima
Déserens terræ; recipísque toto
Péctore Numen.

Númine absórptus bibis inde fontes
Lucis: hinc Vates pénetras futúri
Témporis noctem; pénetras profúndi
Abdita cordis.

Omne laudétur Déitas per ævum
In Patre, et Nato,

parilíque fulgens
Spíritu; et terras erebúmque, et astra
Una gubérnans.
Amen.

In 1. Nocturno

Ant. Natus ex útero stérili fructus honóris et grátiæ tulit superabundánter in témpore suo, Alleluja.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic:*sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício:* neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum:* et iter impiórum períbit.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes,* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eorum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus,* prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus,* et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psamus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sáncto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Natus ex útero stérili fructus honóris et grátiæ tulit superabundánter in témpore suo, allel.

℣. Meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi, allel.

℟. Et exercébar in justificatiónibus tuis, allel.

De Epístola prima Beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio I. Cap. 12. et 13.

FRatres: Non sit schisma in córpore, sed idípsum pro ínvicem solícita sint membra. Si quid pátitur unum membrum, compatiúntur ómnia membra: sive gloriátur unum membrum, congáudent ómnia membra. Vos autem estis corpus Christi, et membra de membro. Et quosdam quidem pósuit

Deus in Ecclésia primum Apóstolos, secúndo Prophétas, tértio Doctóres, deínde Virtútes, exínde grátias curatiónum, opitulatiónes, gubernatiónes, génera linguárum, interpretatiónes sermónum. Numquid omnes Apóstoli? Numquid omnes Prophétæ? Numquid omnes Doctóres? Numquid omnes Virtútes? Numquid omnes grátiam habent curatiónum? Numquid omnes línguis loquúntur? Numquid omnes intérpretántur? Æmulámini autem charísmata melióra. Et adhuc excellentiórem viam vobis demónstro.

℟. Orábant Paréntes ejus ad Dóminum flentes lárgiter: * Et exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei, allel.

℣. Votum vovérunt dicéntes: Si déderis fámulis tuis sexum virílem, dábimus eum Dómino. Et exaudítæ sunt.

### Lectio II.

SI línguis hóminum loquar et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam: Et si habúero omnem fidem ita ut montes tránsferam, charitátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum om-

nes facultátes meas, et si tradídero corpus meum ita ut árdeam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

℟. Adduxérunt eum ad domum Dómini, et dixérunt: Pro púero isto orávimus:* Idcirco et commodávimus eum Dómino, allel.

℣. Dedit nobis Dóminus petitiónem, quam postulávimus eum.

Idcirco.

Lectio III.

CHáritas pátiens est, benígna est: cháritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, omnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas nunquam éxcidit: sive prophetíæ evacuabúntur, sive línguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est. Nunc autem manent fides, spes, cháritas: tria hæc, major autem horum est cháritas.

℟. Proficiébat puer, atque crescébat,* Et placébat tam Dómino quam homínibus, all.

℣. Serviébat ante fá-

ciem Dómini accínctus túnica parva. Et placébat.

Glória Patri. Et placébat.

In II. Nocturno

Ant. Egréssus ábiit in desértum: corpus suum humiliávit jejúniis, et carnem suam cilício opéruit, all.

Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei,*et exáudi oratiónem meam

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sánctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino:* Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui:* multiplicáti sunt.

In pace in idípsum* dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe: * constituísti me.

Psalmus 5.

V Erba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

I ntende voci oratiónis meæ,* Rex meus, et Deus meus.

Q uóniam ad te orábo:* Dómine mane exáudies vocem meam.

M ane astábo tibi, et vidébo:*quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

N eque habitábit juxta te malígnus; * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

O dísti omnes, qui operántur iniquitátem* perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

V irum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

I ntroíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

D ómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos, dírige in conspéctu tuo viam meam.

Q uóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

S epúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant ,* júdica illos Deus.

D écidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eorum expélle eos,* quóniam irritavérunt te Dómine.

E t læténtur omnes, qui spérant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

E t gloriabúntur in te omnes, qui díligunt

nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

D ómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ* coronásti nos.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Q uóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

E x ore infántium, et lacténtium, perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Q uóniam vidébo cœlos tuos: opera digitórum tuórum:* lunam, et stellas, quæ tu fundásti.

Q uid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

M inuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum:* et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

O mnia subjecísti sub pédibus ejus,* oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

V ólucres cœli et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

D ómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Ant. Egréssus ábiit in desértum: corpus suum humiliávit jejúniis, et carnem suam cilício opéruit, allel.

℣. Ecce elongávi fúgiens, allel.

℟. Et mansi in solitúdine, allel.

Lectio IV.

FRancíscus Paulæ in Calábria sexto Kaléndas Aprílis, anno salútis millésimo quadrigentésimo sextodécimo natus est: Eum paréntes virtútibus exornáti, cum diu prole caruíssent Sancti Francísci de Assísio précibus a Deo impetrárunt: cujus étiam patrocínio Mater accéptum rétulit, quod creátum púero perículum ex malígno ad óculum túbere, facto voto, contínuo evanúerit. A téneris annis spécimen sanctitátis futúræ præ se ferens, solitúdinis, vitæque asperitátis cúpidus, in oratiónem et jejúnium assídue incumbébat. Annum círciter duodécimum ætátis agens, Deo in Cœnóbio Ordinis Minórum Civitátis Sancti Marci offértur; inde cum Genitóribus Assísium peregrinatióne suscépta, vehementióri stímulo ad pietátem incitátus in pátriam rédiit. Sancti Spíritus ardóre succénsus in erémum secéssit, ubi annis sex victu quidem ásperam, sed meditatiónibus cœléstibus suávem vitam duxit.

℟. Duxit eum Dóminus in solitúdinem: * Ut loquerétur ad cor ejus, et docéret sciéntiam Sanctórnm, alle.
℣. In perpétua charitáte diléxit illum, ideo in vínculis charitátis attráxit eum. Ut loquerétur.

Lectio V.

CUm autem ejus virtútum fama longe latéque manáret multíque ad ipsum perfectióris vitæ stúdio concúrrerent, charitáte impúlsus relíquit solitúdinem, et áliquot sibi sóciis adjúnctis, in patérno fundo Agri Pauláni Ecclésiam cum Cœnóbio constrúere, atque Ordinis sui, quem humilitátis ergo Minimórum nuncupári vóluit, prima fundaménta pónere cæpit. Nascens ædifícium crebra Francísci mirácula illustrárunt: Dum enim calx in fornáce coquerétur aggestíque intus lápides ruínam minaréntur, Franciscus signo Crucis munítus intrépidus illam súbiit, et nullam inde ustiónem passus illæsis quoque véstibus exívit: Ejécti prætérea sæpius è corpóribus obséssis Dæmones: Parta non uno in loco moribúndis salus: Cæcórum sæpe calígo discússa: Mutórum língua vínculis exsolúta: Surdórum aures apértæ: Nonnúllis cláudis gressus, leprósis mundíties, furiósis et insánis mentis sánitas, mórtuis vita restitúta.

℟. Circa illum coróna Fratrum quasi plantátio Cedri in Líbano: Et est quasi olíva glória ejus, allel.

℣. Luce spléndida fulsit, et lætátus est, quóniam quasi rami palmæ congregáti sunt ad Dóminum. Et est.

Lectio VI.

ILlud étiam memorábile áccidit: quod dum prima extruéndi Sacélli fundaménta, pro modo facultátis, Dei fámulus satis angústa designásset, jamque mole parva muri créscerent, adfuísse quemdam ferunt humána spécie, Sancti Francísci hábitu indútum et pro ipso Sancto Francísco a plerísque non immérito reputátum, qui cœpta dírui, et amplióra delineári suásit, non defutúrum tam sancto óperi subsídium pollícitus, si modo Deo confíderet: cui cœlésti mónito Franciscus obtémperans, fidélem sponsórem expértus est: Quippe dum soli Providéntiæ inníxus majus ædifícium aggréditur, præsto ádfuit Vir nóbilis, qui largam in impénsas pecúniæ summam eídem óbtulit: deínde vero cum incéptum opus prosequerétur, uberiórem suppeditávit. Verum huic piæ Viri liberalitáti débita merces mínime défuit: síquidem a fœdíssimo apostémate, quod crus fere totum inf écerat, mortémque intentábat cujúsdam herbæ, nullam hujúsmodi vim medéndi habéntis, fóliis applícitis, Francísci ope mirabíliter liberátus est.

℟. Diláta locum tentórii tui: * Ad dénteram enim, et ad levam penetrábis, et semen tuum gentes hæreditábit, allel.

℣. Fáciam te in gentem magnam, et magnificábo nomen tuum.
Ad déxteram enim. Glória Patri. Ad déxteram enim.

In III. Nocturno

Ant. Prodígium factus est multis, et Dóminus adjútor fortis, allel.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo?* aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo,* qui non egit dolum in língua sua:
Nec fecit próximo suo malum:* et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus:* timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit:* qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:
Qui facit hæc,* non movébitur in ætérnum.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex:* et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei:* et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis:* po-

suísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi:* lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino:*et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum:* in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua:* cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Psalmus 23.

Dómini est terra et plenitúdo éjus: * orbis terrárum et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super má-

ria fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis, et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. Prodígium factus est multis, et Dóminus adjútor fortis, allel.

℣. Glorificávit illum Dóminus in conspéctu Regum, allel.

℟. Et in verbis suis monstra placávit, all.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. II.

In illo témpore: respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater Dómine cœli et

terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía Sancti Bernárdi Abbátis.

Cap. 5. de virt. humilit. n. 18.

AUctor et dator virtútum Christus, in quo omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ sunt abscónditi, in quo omnis plenitúdo Divinitátis hábitat corporáliter, de humilitáte, tamquam summa suæ Doctrínæ suarúmque virtútum, gloriátus est: Díscite, ait, a me, non quod sóbrius, aut castus, aut prudens, aut áliquid ejúsmodi: sed, quia mitis sum et húmilis corde. A me, inquit, díscite. Non ad doctrínam Patriarchárum, non ad Prophetárum libros ego vos mitto: sed me vobis exémplum, me formam humilitátis exhíbeo. Invidérunt mihi altitúdinem, quam hábeo apud Patrem, Angelus et Fœmina: Ille poténtiæ illa sciéntiæ: Vos autem æmulámini charísmata melióra, discéntes a me, quia mitis sum et húmilis corde.

℟. Per manus ejus fecit Dóminus signa multa in plebe: * Dedit prodígia in cœlo sursum, et in terra deórsum, allel.

℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit, prodígia ejus, et judícia oris ejus. Dedit prodígia.

Lectio VIII.

De grad. humilit. cap. 11. n. 3.

An non tibi de alto vidétur clamáre, ac dícere requiréntibus se: Veníte ad me omnes qui laborátis, et oneráti estis, et ego vos refíciam? Venite, inquit. Quo? Ad me Veritatem. Qua? Per humilitátem. Quo fructu? Ego vos refíciam. Sed quæ est reféctio, qua Véritas ascendéntibus promíttit, perveniéntibus reddit? An forte ipsa est cháritas? Ad hanc quippe ascéndit humílitas, mox pervéniet. Vere dulcis et suávis cibus cháritas, quæ fessos állevat, débiles róborat, mœstos lætíficat, jugum dénique veritátis facit suáve, et onus leve.

℟. Humiliávit se sicut párvulus; et ideo amplificátus est in mirabílibus suis, * Factusque est magnus in Regno cœlórum, all. ℣. Omnium servum se fecit, ut plures lucrifáceret. Factusque. Glória Patri. Factusque.

Nona lectio De Hom. Dom. II. post Pascha

Lectio S. Evangélii secúndum Joánnem. Cap. 10. 6.

In illo témpore; Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum Pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Hom. I. in Evan.

Audístis, fratres charíssimi ex lectióne Evangélica eru-

ditiónem vestram: audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit: osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum, et sánguinem vérteret, et oves, quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudámus: te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem, omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli: tibi cœli, et univérsæ potestátes.

Tibi Chérubim, et Séraphim, incessábili voce proclámant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra, majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolórum chorus.

Te Prophetárum laudábilis númerus.

Te Martyrum candidátus laudat exércitus.

Te per orbem terrárum, sancta confitétur Ecclésia.

Patrem imménsæ Majestátis,

Venerándum tuum

verum, et únicum filium,

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu rex glóriæ Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis: in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine: et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos: et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum: et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto, sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine: miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: non confúndar in ætérnum.

## AD LAUDES.

Antiphona.

SErmo Dómini, quasi ignis abscónditus in corde

meo, ordinávit in me charitátem, allel.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ,* qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc:* à sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine:* elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Ant. Sermo Dómini quasi ignis abscónditus in corde meo, ordinávit in me charitátem, allel.

Ant. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus, et virtútis, allel.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra:* servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus:* ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus:* introíte portas ejus in confessióne, átria e-

jus in hymnis: confitémini illi.
L audáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.
Ant. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne, spíritus, et virtútis, allel.
Ant. Scio esuríre, et penúriam pati: ómnia possum in eo, qui me confórtat, allel.

Psalmus 62.

DEus Deus meus* ad te de luce vígilo.
S itívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa:* sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
Q uóniam mélior est misericórdia tua super vitas:* lábia mea laudábunt te.
S ic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
S icut ádipe, et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
S i memor fui tui super stratum meum in matutínis meditábor in te: *, quia fuísti adjútor meus.
E t in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te:* me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo:* quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicit. Glória.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam,* in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus:* confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur, et exúltent Gentes:*quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes:* terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Scio esuríre, et penúriam pati: ómnia possum in eo, qui me confórtat, allel.

Ant. Ecce Família mea ínfima est: et Ego mínimus in domo Patris mei, all.

Canticum trium Puerorum. Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et

superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino:* benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino:* benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino:* benedícite omnes Spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino:* benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino:* benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino:* benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino:* benedícite filii

hóminum Dómino.

Benedícat Israél Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino:* benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus et ánimæ justórum Dómino:* benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Misaél Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória.

Ant. Ecce Família mea ínfima est: et Ego mínimus in domo Patris mei, allel.

Ant. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite, et confortámini: ómnia vestra in charitáte fiant, allel.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis:* laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum Sol et Luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super

cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles, * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópoli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israél pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israél in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum

est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum:* glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur lória.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis bene sonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite, et confortámini: ómnia vestra in charitáte fiant, all.

Capit. 1. Cor. 13.

SI linguis hóminum loquar et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

℟ Deo grátias.

Hymnus.

FRancísce, ferre páuperem
Avára te negat ratis.
I solus, et nudo pede
Fluctus voléntes prótere,
Carína, funes, cárbasa
Paupérculum sit pállium;
Anténna, malus, ánchora
Bacíllo in uno súppetunt.
Mirátur hærens Návita,
Pastórque de jugo stupet,
Mirántur undæ et lítora
Incógnitum Navis genus
O mira Navis! áltera
Qua nulla visa clárior;
Nec ulla visa dítior
Tantóque Thesáuro gravis.
Accúrrat imo é gúrgite
Festíva píscium cohors,
Plaudátque Victóri maris;
Figátque plantis óscula.
Tu Trinitas, et Unitas
Quæ præcipis mari, et tacet:
Illo rogánte, náufragos
Ad litus educ pátriæ. Amen.

℣ Potens in terra erit nomen ejus, all.

℟ Generátio rectórum benedicétur, all.

Ant. Fons parvus crevit in flúvium máximum, et in aquas plúrimas redundávit: húmiles exaltáti sunt, all.

Canticum Zachariæ
Luca 1.

B Enedíctus Dóminus Deus Israél: * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

E t eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

S icut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus.

S alútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.

A d faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

J usjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum: * datúrum se nobis.

U t sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

I n sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

E t tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

A d dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum.

P er víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent:* ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Fons parvus crevit in flúvium máximum, et in aquas plúrimas redundávit: húmiles exaltáti sunt, allelúja.

Oratio

DEus humílium celsitúdo, qui Beátum Franciscum Confessórem, Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue quæsumus, ut ejus méritis, et imitatióne, promíssa humílibus præmia fœlíciter consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum etc.

Comm. Dom. III. post Pascha.

Ant. Ego sum pastor óvium: ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ allelúja, allelúja.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja.

℟. Cæli, et terra læténtur, allelúja.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam: ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Sermo Dómini quasi ignis abscón-

ditus in corde meo, ordinávit in me charitátem, all.

Lectio brevis.

NUnc manent, fides, spes, cháritas: tria hæc, major autem horum est cháritas.

AD TERTIAM.

Ant. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne spíritus, et virtútis, allelúja.

Capit. 1. Cor. 13.

SI línguis hóminum loquar et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

℟. b. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu Regum, A ll-al

℣. Et non confundébar. *Allelúja allelúja Glória Pat. Loquébar.

℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum, allelúja.

℟. Et lumen sémitis meis, allelúja.

AD SEXTAM.

Ant. Scio esuríre et penúriam pati: ómnia possum in eo, qui me confórtat, all.

Capit. 1. Cor. 13.

CHáritas pátiens est, benígna est: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

℟. b. Lucérna pédibus meis verbum tuum, *A ll. all.

℣ Et lumen sémitis meis, Allelúja allel. Glória Patri. Lucérna.

℣. Declarátio sermó-

num tuórum illúminat, allelúja.

℟. Et intelléctum dat párvulis, allelúja.

AD NONAM

Ant. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite, et confortámini: ómnia vestra in charitáte fiant, allelúja.

Capit. 1. Cor. 13.

NUnc manent fides, spes, chháritas: tria hæc, major autem horum est cháritas.

℟. b. Declarátio sermónum tuórum illúminat, * All., all.

℣. Et intelléctum dat párvulis, Allel. allel. Gloria. Patri. Declarátio.

℣. Os meum apérui, et attráxi spíritum all.

℟. Quia mandáta tua desiderábam, all.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur sicut in primis præter Antiphonam ad Magnificat. Antiphona.

Dedit ei Dóminus fortitúdinem, et usque in senectútem permánsit illi virtus, ut sit memória illíus in benedictióne, et nomen ejus in ætérnum permáneat, all.

Comm. Dom. II. post Pascha.

Ant. Ego sum pastor bonus, qui pasco oves meas, et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúja.

℣. Mane nobíscum Dómine, alleluja

℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio.

Deus quí in Filíi tui ut supra 39.

Infra Octavam Sancti Francisci de Paula omnia dicuntur, ut in die festo, præter ea quæ hic propria assignantur.

## SECUNDA DIE
Infra Octavam

*Lectiones 1. Noct in diebus infra Octavam erunt de scr. occ.*

In II. Nocturno.
Lectio IV.

Augebátur intérea Francísci nomen; et sparsus per eum ac sodáles bonus virtútum odor multos ex váriis locis illéxit, ut sæculo núncium remítterent, et insólitum pœniténtiæ genus amplecteréntur. In Régula enim, quam Frátribus præscrípsit, tribus commúnibus Votis quartum adjécit, strictam atque perpétuam Quadragesimális Victus observántiam profiténdi, quæ cum nonnúllis justo aspérior et supra vires humánas viderétur, eam ipse éditis miráculis comprobávit. Et ne quod genus hóminum ab Institúti sui bono excluderétur, post datam Viris discíplinæ normam, Secúndam exarávit pro sanctimoniálibus, quasi iísdem obstrínxit Votis; Tértiam dénique pro utriúsque sexus fidélibus, qui perfectióris vitæ desidério teneréntur: Quas post álios Romános Pontífices, Július Secúndus, et Leo Décimus Apostólicis Diplomátibus approbárunt.

℟. Duxit eum Dóminus 20.

Lectio V.

SUb idem fere tempus, quo Paulánus Convéntus ædificabátur, álios étiam Patérni, Spetiáni, et Corioláni Franciscus extruébat; Quos item prodígiis usque ádeo illustrásse memóriæ próditum est, Ut deficiénte igne parátos cibos manu tangens cóxerit, intérdum étiam multiplicáverit: Venéna extínxerit: Fontes ex árida edúxerit: Infórmi natúræ pártui, oris atque oculórum formam sputo delineátam imprésserit: Ficus et Fraga summo hyemis rigóre ex plantis íllico enásci jússerit: Lápides ingéntis magnitúdinis, nunc loco cédere coégerit, nunc contra magno ímpetu ex alto in præceps ruéntes, verbo péndulos sustinúerit: Operários duos terra óbrutos, et pro mórtuis hábitos, vivos et illæsos; alios falléntevestígio è summo cúlmine delápsos, et confráctis membris exánimes reputátos, incólumes restitúerit. Hóminem prætérea in móntibus invéntum hyemáli glácie, et frígore oppréssum, nullúmque vivéntis signum præ se feréntem, ad sepeliéndum delátum, respíciens Beátus Vir: *Per Charitatem*, ait, *vivit homo iste*; et ad eum convérsus: *Surge*, inquit, *et ambula*; ad

cujus verba homo jam sepúlchro inferéndus, extémplo surréxit.

℟. Circa illum 21.

Lectio VI.

AUdítis miráculis, quæ per Francíscum Deus operabátur, nihil sibi fore utílius, nihil Pátriæ fœlícius accídere posse Sículi credidére, quam si Beátum Virum coram intueréntur, apud se habérent, et præsénte frueréntur. Itaque iterátis précibus effecére, ut ipse ad majórem Dei glóriam eo transíre decréverit. Sed cum ex improvíso in Silíciam transfretáre vellet, et á Nautis, quibus erat incógnitus, ob paupertátem rejicerétur, fretum, quod inter Neapolitánum Regnum, et Insulam æstuat, mirábili Divinitátis instíncto, strato super flúctibus pállio, cum sócio trajécit. In eádem Insula Ordinis Cœnóbium apud Mylas instítuit, et áliis subínde miráculis cláruit; quorum fama, et celebritáte Nóminis in dies crebrescénte, offénsa tandem Beáti Viri modéstia est; et laténdi desidério actus clam inde se subdúxit, et in Calábriam rédiit; ubi tamen aucto virtútum splendóre, et assídua rerum mirabílium operatióne evásit illústrior.

℟. Diláta locum 22.

In III. Nocturno

Léctio Sancti Evan-

gélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc à sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

De Homilía Sancti Augustini Epíscopi.

Ex Serm. 8. de Verbis Domini

AUdi Dóminum confiténtem, Confitéor tibi Dómine, Pater cœli et terræ. Quid confíteor? In quo te laudo? Hæc enim conféssio laudem habet. Quia abscondísti hæc à sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Quid est hoc fratres? A contrário sensu intellígite. Abscondísti hæc, inquit, à sapiéntibus, et prudéntibus: et non dixit, Revelásti ea stultis et imprudéntibus: sed, Revelásti ea párvulis. Sapiéntibus, et prudéntibus irridéndis, arrogántibus falso grándibus, vere autem tuméntibus, oppósuit non insipiéntes, non imprudéntes, sed párvulos.

℟. Per manus ejus 26.

Lectio VIII.

QUi sunt párvuli? Húmiles. Ergo abscondísti hæc á sapiéntibus et prudéntibus. Nómine sapiéntium et prudéntium, supérbos intélligi posse, ipse expósuit, cum ait, Revelásti ea párvulis. Ergo ab-

scondísti non párvulis. Quid est, Non párvulis, nisi supérbis? O via Dómini! aut non erat, aut latébat, ut revelarétur nobis. Unde Dóminus exultávit? Quia revelátum est párvulis. Debémus esse párvuli: nam si voluérimus esse magni, quasi sapiéntes, et prudéntes, non nobis illud revelátur.

℟. Humiliávit se 27.

Lectio IX.

QUi sunt magni? Sapiéntes et prudéntes. Dicéntes se esse sapiéntes, stulti facti sunt. Habes remédium a contrário. Si dicéndo te esse sapiéntem, stultus factus es: dic te stultum, et sápiens eris. Sed dic, dic, et intus dic; quia sic est, ut dicis. Si dicis, noli coram homínibus dícere, et coram Deo non dícere. Prorsus quod ad te ipsum pértinet, quod ad tua, tenebrósus es. Quid est enim áliud, Esse stultum, nisi esse tenebrósum in corde? Dénique de illis sic ait, Dicéntes se esse sapiéntes, stulti facti sunt.

Te Deum laudámus.

TERTIA DIE

Infra Octava

In II. Nocturno

Lectio IV.

INtérea Paulus Secúndus Póntifex Máximus Sancti Viri méritum, et patratórum miraculórum veritátem compertúrus, Cubiculárium suum

in Calábriam misit, qui Francísci vitam exploráret. Ille Beátum Virum ádiens, íllico agnóscitur occúlta audit, et mox cum de nimis árdua ab ipso stabilíta vivéndi ratióne sermo fuísset, eámque vix hómini forti et robústo tolerábilem esse Cubiculárius conténderet, Vir Sanctus, Divino suggerénte Spíritu, candéntes prunas illæsis mánibus arrípiens: Perfécto corde, inquit, serviéntibus Deo ómnia creáta obtémperant: Cubiculárius autem tanto obstupefáctus miráculo, ad omnem veneratiónem effúsus, véniam pétiit, Romámque revérsus, non sine magna audiéntium admiratióne, quæ víderat, enarrávit.

℟. Duxit eum Dóminus 20.

Lectio V.

CElébritas Sanctimóniæ, qua in Itália Francíscus florébat, ad Gállias usque pervásit. Ludovícus Rex Undécimus tanto illius vidéndi desidério exársit, ut Ferdinándi Regis Neapolitáni auctoritátem interposúerit, quo Beátum ad se mítteret, eósdem Oratóres, qui lítteras rédderent, itíneris sócios habitúrum. Atque ubi Ludovícus nihil se profecísse cómperit, summum Pontíficem exórat, ut lítteris Apostólicis Francíscum in Gállias migráre júbeat. Qua demum

ratióneLudovícus voti compos factus est: impletúmque quod jam diù ántea sodálibus suis Dei Fámulus prædíxerat, fore ut longínquam divérsæque línguæ Regiónem accerserétur.

℟. Circa illum. 21.

Lectio VI.

Pontíficis autem jussa vix Regis Legáti Francísco signíficant, cum se illis cómitem, nihil cunctans, adjúngit; et ne Paulam quidem per itíneris occasiónem digréssus, Patérno Salérnum, atque Neápolim progréditur; vária per viam attíngens loca, quæ insígnium miraculórum splendóre illustrávit. Cumque ad unum móntium pervenísset Sanctus (unde in Calábriam penè totam despéctus est) convérsus eídem benedixísse tráditur, et lápidi, cui insistébat, pedum suórum vestígia impréssa reliquísse. Quocúmque divérteret præeúnte virtútis fama, turmátim confluébant Pópuli, et véstium frusta, resque álias ab eo tactas, religióse arripiébant, certum advérsùs mala futúras remédium. Multa quoque in itínere Francíscus prædíxit, quæ in dies síngulos comprobávit evéntus.

℟. Diláta locum 22.

In III. Nocturno.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc à sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

*Serm. 4. de Tempore.*

APerit cœlésteMystérium, quod sic placúerit Deo, ut párvulis magis quam prudéntibus istíus mundi grátiam suam reveláret; quod Apóstolus Paulus stilo plenióre digéssit dicens: Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quóniam Dei sapiéntiam non cognóvit hic mundus per sapiéntiam, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes.

℟. Per manus ejus 26.

Lectio VIII.

AIt ergo: Ita Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te: Cœléstium enim verbórum arcána atque virtútes sapiéntibus abscondúntur, et párvulis revelántur: párvulis malítia, non sensu: sapiéntibus verò stultítiæ præsumptióne, non prudéntiæ causis. Factíque hujus æquitátem Dóminus patérnæ voluntátis judício confírmat, ut qui dedignántur párvuli in Deum fíeri,

stulti deínceps in Sapiéntia sua fiant.

℟ Humiliávit se 27.

Lectio IX.

VIdes quam terríbilis in consíliis Dóminus. Disce veræ humilitátis exémpla, nec témere discútias supérnæ dispensatiónis consília. Cum enim intulísset utrúmque, scílicet, quod áliis advéntus sui Sacraménta reveláverit, áliis verò abscónderit, non mox ratiónem réddidit, sed sic Deo plácitum dixit, hoc osténdens maniféste, quod injústum esse non potest, quod plácuit justo.

Te Deum Laudámus.

QUARTA DIE

Infra octavam

In II. Nocturno

Lectio IV.

PRincípibus grata accéptaque fuit Francísci præséntia. Tarentínus Princeps Regis Neapolitáni Fílius, alííque Nóbiles, qui se Legátis sócios præbúerant, ipsum Neápolim usque comitári, honóri duxérunt. Tam ardéntibus ómnium votis Neápoli expectabátur Beátus Vir, ut ipso adveniénte, facto omnis géneris hóminum concúrsu, ex agris et óppidis in vias passim omnes effunderéntur: imò et ipsi appropinquánti óbviam procésserit Rex ipse Ferdinándus, a quo Francí-

scus spléndido apparátu et singulári ómnium órdinum pláusu excéptus est, ut jam Sanctus habéri viderétur. Aliquot diébus Neápoli commorátus, mira dixit et fecit; quibus ómnium admiratiónem auxit, Regísque sibi amórem árctius devínxit, à quo cum deligéndi locum ad construéndum famíliæ suæ Cœnóbium óptio data esset, ipse ignóbilem ac penè desértum designávit, mirantíque ob id Regi futúrum prædíxit, ut nullus olim in Urbe celébrior, aut frequéntior haberétur; quod non multo post evéntu est comprobátum.

℟. Duxit eum Dóminus 20.

Lectio V.

NEc minórem Francíscus Romam advéniens accépit veneratiónis significatiónem: innúmera síquidem in occúrsum illíus effúsa est Pópuli multitúdo; et Xysto Quarto Pontífici Máximo in primis charus fuit, in familiáre collóquium ab ipso ter admíssus, et in ejus conspéctu sedére jussus; solus cum solo agens trium quatuórve horárum spátio. Multa ei prætérea liberáliter offeréute Summo Pontífice, solam Francíscus facultátem acceptávit, céreas Imágines Sanctórum, sá-

craque numísmata religióso ritu benedicéndi: quibus vidélicet sua deinceps mirácula posset obtégere. Roma in Provínciam appúlsus, Bórmium, ac Forum Júlii, aliásque Urbes a contagiósa lue, quæ univérsam ferè regiónem depopulabátur, sola præséntia liberávit; áliaque multa in itíneris decúrsu édidit mirácula.

℟. Circa illum 21.

Lectio V.

QUod relíquum erat itíneris, pédibus quantúmvis jejúnio débilis confíciens, summis ubíque honóribus cumulátur. Ubi Turonénsis agri fines áttigit, Rex, accépto núncio, magnópere, lætátus Cárolum filium Gálliæ Delphínum sanctíssimo Viro usque ad Lígeris ripam óbviam misit, qui in génua provolútus summa cum veneratióne illum excépit. Sed et Rex illíus vidéndi impátiens frequénti Nobílium comitátu ad médium iter accúrrit, et in collum Francísci procúmbens præclára gáudii arguménta édidit. Cumque delátio quædam ínvida Regi occásio fuísset de sanctitáte boni Viri subdubitándi; tentávit eum munéribus Rex sacrárum étiam Imáginum opulentíssimis; sed repúlsam passus rédiit in præconcé-

ptam Sancti opiniónem ; cui tandem genufléxo et prolixiórem sibi à Deo vitam ipsíus précibus imploránti , Franciscus vitam non diuturniórem , sed melióre m sédulo procurándam significávit ; ac diem étiam prædíxit , qua mors imminéret. Quibus commótus Rex , compósitis suis Regníque rebus , paulò post mortem occúbuit.

℟. Dilâta locum. 22.

## In III. Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

### Lectio VII. Cap. 11.

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi Pater , Dómine cœli et terræ , quia abscondísti hæc à sapiéntibus et prudéntibus , et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

*Serm. 10. de Ver. Domini.*

VEníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus , nisi quia sumus hómines mortáles , frágiles , infírmi , lútea vasa portántes , quæ fáciunt ínvicem angústias ? Sed si angustiántur vasa carnis , dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit , Veníte ad me omnes qui laborátis , nisi ut non laborétis ? Dénique

promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent fortè, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Per manus ejus 26

Lectio VIII.

MAgnus esse vis? à mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? De fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Humiliávit se 27.

Lectio IX.

QUod est fastígium constituéndæ fábricæ, quam molímur? Quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidé-

tis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Sed quia magnum fastígium est, de fundaménto cógita. Quo inquis fundaménto? Disce ab illo: Quóniam mitis sum et húmilis corde. Hoc in te fode fundaméntum humilitátis, et pervénies ad fastigíum charitátis.

Te Deum laudámus.

## QUINTA DIE.

Infra Octavam
In II. Nocturno.
Lectio IV.

BRevi témporis intervállo, quo Franciscus in Gálliis commorátus est, coáluit semen sanctíssimæ vitæ, quod in agro Dómini spárserat, et úberes fructus longè latéque diffúdit. Non solum enim in ómnibus ferè Gálliæ pártibus, sed in Hispánia, Germaniáque permúlta constrúxit monastéria; novúmque Ordinem suum, cæteris duriórem et strictiórem, in éxteras Natiónes paucis annis mirabíliter propagávit. Cárolo étiam Octávo, Ludovíci fí-

lio Galliárum Regi Franciscus non una in re áffuit: certámen advérsus Brítones commissúro, bono ánimo esse jussit, victóriam prænúncians, qua deínde Rex Francísci précibus accéptam rétulit. Ludovícæ à Sabáudia Cároli Aurelianénsis Uxóri filium a Deo impetrávit, ac futúrum Regem dixit; In cujus benefícii memóriam nato puero Francísci nomen est índitum, qui primus inter Gálliæ Reges idem nomen invéxit. ℟. Duxit eum Dóminus 20.

Lectio V.

Corporis autem maceratióni Beátus Vir semper inténtus, sub vili, quo vestiebátur, panno durum ad mortem usque contéxit cilícium. Nudis pédibus étiam per glácies, nives, acúta saxa, spinásque incedébat, nullámque ex eo, étiam gravíssimo sæpè póndere onústus læsiónem patiebátur. Admirábili fuit abstinéntia; semel tantum in die sub solis occásum, solo pane et aqua, raro ádditis insípidi condiménti oléribus, reficiebátur. Parcè ádmodùm utebátur somno; et durióra propter Christum patiéndi cúpido vel humus, vel rudis tábula pro lecto erat; raro tamen cubans, frequénter innixus, sæpius

stans, dormiébat: Quod austérum vitæ genus per omnes penè ætátis gradus, duros inter labóres multiplicésque córporis maceratiónes perpétuò retínuit.

℟. Circa illum 21.

Lectio VI.

EO labóris amóre æstuábat, ut non, nisi cum piis exercitatiónibus rebúsque Divínis intendébat, cessáre viderétur. In monasteriórum fábrica primas egit inter operários partes; et quamvis vigíliis, continuísque jejúniis esset attritus, lápides, calcem, ligna, áliaque ad fábricam necessária própriis étiam húmeris deférre non recusábat. Una tantum veste, eaque vili et obsoléta, conténtus fuit; cumque in ardentíssimis calóribus se se variis labóribus exercéret, nihil in ea tamen malè ólidi, nihil immúndi fuit unquam animadvérsum; imò nitórem illa et odórem suavitátis præ se ferébat. Virginitátis florem semper illibátum ità custodívit, ut non carne, sed solo spíritu constáre viderétur.

℟. Diláta locum 22.

In III. Nocturno

Léctio Sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus di-

xit: Confíteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc à sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

*Sermo 12. de Verbis Apost. Cap. 7. et 8.*

AUdiámus dicéntem, Veníte ad me omnes qui laborátis: audiámus et veniámus. Quid est, Veniámus? Credéndo proficiámus, grátias agéndo accedámus, perseveràndo perveniámus. Veniámus ad eum qui dicit: Veníte ad me omnes qui laborátis. Et tu labóras, et ego labóro. Ambo audiámus, quia ambo laborámus; quare inter nos litigámus; an ut médicum vocántem non audiámus? O infœlix infírmitas! ad se vocat médicus, et lítibus occupátur ægrótus. Vide quid dicat vocándo, Veníte ad me omnes qui laborátis. Ubi laborátis, nisi sub sárcinis peccatórum, nisi sub jugo iniquitátis? Veníte ergo ad me omnes qui laborátis, et oneráti estis, et ego vos refíciam: Ego qui feci, refíciam: Ego, inquit, vos refíciam, quia sine me nihil potéstis fácere.

℟. Per manus ejus.

Lectio VIII.

QUómodo vos refíciam? Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me.

Quid díscimus a te? Díscite a me, inquit; cum essem in princípio apud Deum, creávi vos. Hoc nolo discátis a me: sed factus sum quod feci, nè períret quem feci. Quid tamen fecit propter te? Semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem factus, et hábitu invéntus ut homo. Ecce propter te Deus factus est homo; et non te vis agnóscere, cum sis homo. Ecce propter te Deus factus est homo sine peccáto; et non vis agnóscere te cum peccáto; ut vénias ad illum qui ait, Veníte ad me omnes, qui laborátis, et oneráti estis, et ego vos refíciam.

℟. Humiliávit se.

Lectio IX.

Tollite jugum meum super vos. Tulísti hoc jugum? Dicis, Tuli. Sentis te habére sessórem? Séntio, inquis. Illi ergo dic, Gressus meos dírige secúndum verbum tuum. Regit te jugo suo, et sub sárcina sua. Ut enim sárcina ejus sit tibi levis, et jugum ejus suáve, ille tibi amórem inspirávit; amánti suáve est, non amánti durum est. Amánti suáve est; Dóminus dedit suavitátem.

Te Deum laudámus.

SEXTA DIE

Infra octavam

In II. Nocturno

Lectio IV.

EMinébant inter cæteras Francísci virtútes Humílitas, et Patiéntia. Ad Generális dignitátem evéctus ómnium se ínfimum, quoad póterat, exhibébat; et ad servília quæque múnia obeúnda, ut et cæteris humilitátis præbéret exémplum, alácriter accurrébat. Discípulis discumbéntibus ministráre, paviménta vérrere, novitiórum induménta própriis mánibus ablúere, áliaque villióra exercére ministéria, in delíciis hábuit. Patiéntia fuit invícta, quam nec injúriæ, nec detractiónes de gradu dejícere potuérunt. Non defuérunt obtrectatóres, qui conversatiónem ejus, ac novum Institútum cárperent, et præsértim apud Regem Neapolitánum criminaréntur. Omnia Vir Dei patientíssimus æquíssimo ferébat ánimo; quin ex æmulis quosdam prodígiis ita convértit, ut qui ántea in illum impropéria congésserant, próprium conféssi errórem, Beáti Viri sanctitátem dignis pósteaa láudibus efférrent.

℟. Duxit eum Dóminus.

Lectio V.

FIdei suæ, constantísque in Deo fidúciæ præstántiam Vir Sanctus óperum magnitúdine, et

illústrium miraculórum frequéntia declarávit. Charitáte erga Deum flagrábat exímia; ejúsque solo pronuntiáto nómine prodígia edébat. Hinc facílitas orándi summa, et véluti fames, quam Divínus Amor acuébat. Ténero cordis afféctu próximum diligébat: ubicúmque dégeret, ómnia ómnibus factus, aliénis cómmodis se se libénter impendébat. Enítuit in eo inexplicábilis propagándæ Dei glóriæ, et proximórum promovéndæ salútis ardor. Hinc illa morum facílitas, qua omnes alliciébat; hinc illa mirífica loquéndi grátia, qua ad commovéndos ánimos ita váluit, ut nemo ad eum accésserit unquam, quin mellífluis ejus verbis delectátus, et incredíbili quadam sermónis dulcédine captus, et quasi Divíno Spíritu replétus ab eo recésserit.

℟. Circa illum. 21.

Lectio VI.

SAnctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum cultu præcípuo prosecútus est. In sacris ministériis nitórem amávit, curavítque: nusquam libéntius morári visus, quam in Ecclésia, ubi erat Corpus Christi. Cujus causa Sacerdótes máxime reverebátur, idéntidem illórum manus exosculári sólitus. Altera fere post médiam no-

ctem hora templum adíbat, ducebátque oratiónem in horas plúrimas immótus, et sæpe cœlésti circumfúsus luce: inibíque plúribus quotídie Missæ sacrifíciis, extérius ad insígnem pietátem compósitus, et mente intérius in Deum erécta interésse consuévit. Tantus autem contemplatiónis eum incendébat ardor ut mente sæpe ad cœléstia rapta, totus in Divínis meditándis Mystériis absórptus, biduánam triduanámque inédiam, solis cœli delíciis pastus non semel sustinúerit. Laboriósis mánuum exercítiis ab oratiónis spíritu avélli vix póterat; dumque étiam in hórtulum, quem colébat, secéderet, vel orábat, vel oránti símilis videbátur.

℟. Diláta locum. 22

In III. Nocturno

Léctio Sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

*Serm. 9. de Verb. Domini.*

MIrum quibúsdam vidétur, cum áudiunt Dóminum dicéntem: Jugum meum lene est,

et sárcina mea levis: et consíderant eos, qui jugum ipsum intrépida cervíce subiérunt, et illam sárcinam mansuetíssimis húmeris accepérunt, tantis agitári et exercéri difficultátibus hujus sæculi, ut non a labóribus ad quiétem sed a quiéte ad labórem vocáti videántur: cum et Apóstolus dicat, Omnes qui volunt in Christo pie vívere, persecutiónem patiéntur. Ait ergo áliquis, quómodo jugum lene est, et sárcina levis: quandóquidem illud jugum et sárcinam ferre, nihil est aliud, quam pie vívere in Christo? Et quómodo dícitur, Veníte ad me omnes qui laborátis, et oneráti estis, et ego refíciam vos; ac non pótius dícitur, Veníte qui vacátis, ut laborétis? Sub illo jugo leni, et sárcina levi, audiámus Apóstolum dícere: In ómnibus commendántes nosmetípsos in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis: et cæteris perículis, quæ numerári quidem possunt, sed tolerári, nisi Spíritu Sancto juvánte, non possunt.

℞. Per manus ejus. 26

## Lectio VIII.

Omnia ergo illa, quæ commemorávit áspera et grávia, frequéntius et

abundántius sustinébat; sed profécto áderat ei Spíritus Sanctus, qui in exterióris hóminis corruptióne, interiórem renováret de die in diem; et gustáta réquie spiritáli in affluéntia deliciárum Dei, in spe beatitúdinis futúræ omnia præséntia deliníret áspera, et omnia grávia relleváret. Ecce quam suáve jugum Christi portábat, et quam levem sárcinam: ut omnia illa quæ supérius enumeráta dura et immánia omnis audítor horréscit, levem tribulatiónem díceret! Intuens interióribus et fidélibus óculis, quanto prétio temporálium eménda sit futúra vita, non pati ætérnos labóres impiórum, sed sine ulla solicitúdine pérfrui ætérna fœlicitáte justórum.

℟. Humiliavit se 27.

Lectio IX.

Omnia sæva et immánia, prorsus facília, et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius, ac facílius ad veram beatitúdinem cháritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit, cupíditas fecit? Quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, ætérna réquies comparétur! Non immérito ille Vas electiónis cum ingénti lætítia dixit, Non sunt condignæ passiónes hujus tém-

poris ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis. Et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dicit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Sed quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsis mitéscunt amántibus.

Te Deum laudámus.

## SEPTIMA DIE

Infra octavam

In. II. Nocturno

Lectio IV.

ADmirábiles sæpè in oratiónis suæ fervóre Francíscus éxtases patiebátur. Multi illum sex cúbitis quandóque in sublíme elátum vidísse testáti sunt. Quin étiam Angelórum choros ad eum aliquándo descendísse, dulcissimísque Spirítuum cœléstium cánticis fuísse recreátum, arguménto sunt psalléntium in céllula concéntus audíti. Nec áliud in causa fuísse créditum est, quod semel Cárolum Octávum Gallórum Regem non admíserit, etsi ad óstium instárent Minístri Regem adésse nunciántes, nisi quod Regis Regum, et Dómini dominántium Majestátem áltius contemplarétur. Multa divínitus in oratióne cœléstia dídicit arcána; spiri-

tuúmque discretiónis dono insígnis inexplorábiles consciéntiæ látebras nonnúllis apéruit, occúltaque ac unis nota audiéntibus non semel patefécit.

℟. Duxit eum Dóminus 20.

## Lectio V.

INter cætera Divíni Spíritus charísmata, quibus Franciscus abundávit, prophetíæ quoque dono illústris fuit. Multis honóres et dignitátes; Nonnúllis extrémum diem : áliis próspera, aliis infáusta rerum evénta multo ante præsignávit. Constantinopolitáni Impérii casum ; imminéntes Cathólicæ Ecclésiæ calamitátes ; tum ália divérsi géneris mala atque succéssus prænunciávit. Anno a Vírginis partu quadrigentésimo octogésimo supra millésimum Turcárum Imperátor Hydrúntum in Tarentínis expúgnat, édita cæde cruentíssima oppressórum Cívium: Victor Bárbarus óbvia quæque depopulabátur , ac Itáliam univérsam terróre concússit. Id multo ante Franciscus víderat, et Ferdinándo Primo Neapolitáno Regi matúre denunciáverat.

℟. Circa illum 21.

## Lectio VI.

AT Ferdinándo Rege impéndens mala mínime præcavénte, Franciscus Christiáno Pó-

pulo scélerum causa Deum irátum intélligens, ipsum placáre, et ímminens Itáliæ excídium avértere solícitus, populáribus prius perículi admónitis, ad oratiónem et jejúnium se convértit. Itaque in cubículo clausus, et inédia macerátus, non prius déstitit, quam Divínæ in pópulum misericórdiæ pignus accepísset. Tunc digréssus è céllula, omnes ad patiéntiam, animíque robur adhortátus, étiam ubi nulla futúræ liberatiónis spes affulgébat, Barbarórum ab Itália depulsiónem prædíxit; Nec Sanctíssimi Viri verbum defraudávit evéntus.

℟. Diláta locum 22.

In III. Nocturno

Léctio Sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

*Lib. 34. Moral. cap. 22. n. 43.*

HOc próprium esse spécimen electórum solet, quod de se semper séntiunt infra quam sunt. Hinc in Evangélio Dóminus dicit: Confíteor tibi Dómine Pater cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sa-

piéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Nam quia iníquus quisque inferiórem se omnem, quem cognóvit, putat: è divérso justus studet, ut superiórem quémlibet próximum atténdat. Ac ne, dum se alii alter humíliat, humiliátio iret álteri in elatiónem, bene utrámque partem admónuit dícens: Superióres sibi ínvicem arbitrántes; ut in cogitatiónibus cordis et ego mihi illum præferam, et vicíssim ille me sibi: ut cum ab utráque parte cor inférius prémitur, nullus ex impénso honóre sublevétur.

℟. Per manus ejus 26.

Lectio VIII.

SCiéndum vero est, quod elátio álios ex rebus sæculáribus, álios vero ex spirituálibus póssidet. Alter namque intuméscit auro, alter elóquio, alter ínfimis et terrénis rebus, alter summis cœlestibúsque virtútibus. Audiant illi: Omnis caro fœnum, et glória ejus sicut flos fœni. Audiant et isti, quod quibúsdam post mirácula dícitur; Néscio vos unde sitis; discédite a me omnes operárii iniquitátis. Audiant illi: Divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere. Audiant isti, quia fátuæ Vírgines, quæ cum vácuis vásculis

véniunt, ab intérnis núptiis excludúntur. ℟. Humiliávit se. 27

Lectio IX.

RUrsum, quia áliter hæc elátio Prælatos, atque áliter súbditos tentat; áudiant illi quod per quemdam sapiéntem dícitur: Ducem te constituérunt? Noli extólli, sed esto in illis quasi unus ex eis. Audiant isti: Obedíte præpósitis vestris, et subjacéte eis, ipsi enim pervígilant quasi ratiónem redditúri pro animábus vestris. Audiant illi, cum de accépta potestáte gloriántur, hoc quod de Abrahæ voce ardénti Díviti dícitur: Meménto fili, quia recepísti bona in vita tua. Audiant isti cum contra Rectóres suos in querélas prosíliunt, hoc quod murmuránti pópulo Moysi et Aaron. vócibus respondétur, Nec contra nos est murmur vestrum, sed contra Dóminum. Nos enim quid sumus? Audiant illi: Turbabúntur in cospéctu ejus Patris orphanórum, et júdicis viduárum. Audiant isti quid contra contumáciam subditórum dícitur: Qui resístit potestáti, Dei ordinatióni resístit.

Te Deum laudámus.

AD VESPERAS

Com. Dom. III. post Pascha

Ant. Módicum, et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum

módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allel. all.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúja.

℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

## IN DIE OCTAVA

Duplex

Omnia ut in die Festo præter Lectiones

In I. Nocturno

De Scr. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

ANnum ætátis prímum et nonagésimum Francíscus impléverat, cum diutúrna asperrimáque córporis maceratióne, ac solícita Ordinis institúti per annos septuagínta duos directióne debilitátus, in lentam febrem íncidit. Die Sancto in Cœna Dómini suos, qui ex váriis Provínciis et Regnis tunc ad eum vénerant, convocávit: ad quos cum verba fáceret de Voto quadragesimális abstinéntiæ, ignis ex æneo fóculo subjéctas paviménti tábulas cæpit incéndere; quem ille mánibus prehén-

sum sústinens, ad circumstántes convérsus: Vere, inquit, vobis dico: Non est difficílius amánti, quod Deo vóverit, implére, quam mihi est hunc ignem mánibus tenére. Ad hæc verba omnes pédibus Beáti Patris advolúti, se Votum illud ad mortem usque observatúros, proféssi sunt: atque ille síngulos magna charitáte compléxus, quasi ab eis mox abitúrus, patérne benedíxit.

℟. Duxit eum Dóminus 20.

### Lectio V.

PRogréssi deínde ad Ecclésiam ad Christi Corpus suméndum, post alios Franciscus accéssit; quod, cíngulo in collum ducto atque in inferióri altáris gradu provolútus in génua, totus in lácrymas díffluens, et pectus fórtiter tundens, ita demíssè suscépit, ut omnes ad insólitum devotiónis sensum excitáverit. Vespertínis horis, dum frátribus pedes ex more lavaréntur, intérfuit; cumque ad eum ventum esset: Dimítte, inquit, per charitátem, filíole in crástinum; tunc áblues non pedes modo, sed totum corpus, et caput. Póstera autem die in Parascéve, léctulo, quem duo ásseres decussáti præbébant, compósitus, inter adstántium pias preces, Crucifíxi Imáginem devóte com-

pléxus ac deósculans: Dómine, inquit, Jesu Christe, Pastor bone, justos consérva, peccatóres justífica, ómnibus defúnctis miserére, et propítius esto mihi misérrimo peccatóri: sublatísque in cœlum óculis eádem ferme hora, qua Christus pro nostra salúte spíritum emíserat, Sanctus Vir nullo notábili dolóris aut mortis signo obdormívit in Dómino Turónis in Gálliis die secúnda Aprílis, anno millésimo, quingentésimo séptimo.

℟. Circa illum 21.

Lectio VI.

VUlgáta mortis Francísci fama tantam utriúsque sexus et omnis ætátis multitúdinem è própriis sédibus excívit, ut compósitum ad fúneris pompam Corpus in Ecclésiam exportári vix potúerit. Undécimo post die, quasi adhuc vivens, et suávem spirans odórem sepultúræ tráditur. Multísque ad ejus suffrágia confugiéntibus grátias elargíri Omnípotens Deus, et magna mirácula palam operári dignátus est. Quibus, et virtútum splendóre, motus Leo Décimus Póntifex Máximus, anno ab ejus óbitu tertiodécimo, illum in Sanctórum números rétulit. Ejus autem Corpus, licet póstmodum perduélles hærétici flammis absúmere conáti fúerint; non ità tamen

totum in cíneres abíre permísit Deus, quin áliqua superfúerint sacra ossa, quæ cum cinéribus colléćta, et in eódem, quo prius, lóculo compósita, magno populórum concúrsu, ac singulári fidélium veneratióne celebrántur.

℟. Diláta locum 22.

## In III. Nocturno

### Léctio Sancti Evangélii secúndum Matthæum.

### Lectio VII. Cap. 11.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

### Homilía Sancti Gregórii Papæ.

*Lib.* 34. *Mor. cap.* 23.

Audiant omnes: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Audiant omnes: Immúndus est apud Deum omnis qui exáltat cor suum. Audiant omnes: Quid supérbis terra et cinis? Contra hujus languóris pestem audiámus cuncti, quod Magístra Véritas docet, dicens: Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Ad hoc namque Unigénitus Dei Fílius formam infirmitátis nostræ suscépit, ad hoc invisíbilis, non solum visíbilis, sed étiam despéctus ap-

páruit, ad hoc contumeliárum ludíbria, irrisionúm oppróbria, passionúmque torménta tolerávit, ut supérbum non esse hóminem docéret húmilis Deus.

℟. Per manus ejus 26.

## Lectio VIII.

QUanta ergo humilitátis virtus est, propter quam solam veráciter edocéndam is, qui sine æstimatióne magnus est, usque ad passiónem factus est parvus? Quia enim oríginem perditióni nostræ supérbia præbuit Diáboli, instruméntum redemptiónis nostræ invénta est humílitas Dei. Hostis quippe noster magnus inter ómnia cónditus, vidéri super ómnia vóluit elátus: Redémptor autem noster magnus manens super ómnia, fieri inter ómnia dignátus est parvus. Quia ígitur Redémptor noster corda regit humílium, et Levíathan Rex dícitur superbórum, apérte cognóscimus, quod evidentíssimum reprobórum signum supérbia est, at contra humílitas electórum.

℟. Humiliávit se 27.

## Lectio IX.

### De Homilia Dom. III post Pascha.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Joánnem.

IN illo témpore: Dixit Jesus di-

scípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me, et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

*Tract. 101 in Joan. sul. fin.*

Modicum est, hoc totum Spátium quo præsens pérvolat Sæculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad prióʹrem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me: non ad posteriórem, ubi ait: et íterum módicum, et vidébitiis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat, ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et, donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit postéaquam resurréxit, et cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cælum.

Te Deum Laudámus.

## AD LAUDES
### Com. Dom. III. post Pascha

Ant. Módicum, et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, all., all.

℣. In resurrectióne

tua, Christe, all.
℟. Cæli, et terra lætentur, all.

Oratio.

Deus, qui errántibus. ut supra 70.

In ii. Vesp.

Com. Dom. III. post Pascha

Ant. Amen dico vobis, quia plorábitis, et flébitis vos, mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini: sed tristítia vestra vertétur in gáudium, allel.

℣. Mane nobíscum, Dómine, all.
℟. Quóniam advesperáscit, all.

Oratio ut supra. 70.

FINIS